

Posudek diplomové práce Ondřeje Chovance „Nucené ukončení účasti menšinových akcionářů v akciové společnosti“.

Práci o rozsahu 50 stran odevzdal diplomant dne 2. června 2010. Úvodem deklaroval, že se nehodlá zabývat zvoleným tématem v celé šíři, ale hodlá téma zúžit jen na některé vybrané problémy práva výkupu účastnických cenných papírů. Soustředit se hodlal především na postavení a ochranu menšinových akcionářů v průběhu jejich vytěšňování ze společnosti. Lze říci, že sice co do okruhu problémů deklarovaný záměr splnil, nicméně co do obsahu zůstal tématu dosti dlužen. Práce se ve značné míře soustřeďuje na popis platné, případně předcházející právní úpravy a na citace či popis závěrů jiných autorů a jen občas diplomant předkládá významnější vlastní závěry či postřehy.

Téma diplomové práce není extrémně náročné na teoretické znalosti, určité teoretické znalosti však, vyžaduje a vyžaduje i určitou orientaci v právu Evropské unie.

Diplomant zvolil pro diplomovou práci zajímavé a aktuální téma které již bylo mnohokrát zpracováno, a to nejen formou časopiseckých článků, ale i v monografiích, komentářích a učebnicích, rozhodně však nelze říci, že by nezůstal žádný prostor pro objevování nových souvislostí. Diplomant s existujícími prameny pracoval, mnohdy však způsobem shora uvedeným a ne vždy využil možností, které takový postup dává; často se spokojil pouze s konstatováním, co o problému soudí některý jiný autor či autoři, aniž by se pokusil o analýzu či alespoň porovnání těchto prací a následně o závěry vlastní.

Jazykovou a stylistickou úroveň práce považuji za vyhovující, práce s poznámkovým aparátem je poměrně dobrá, přesto však lze diplomantovi vytknout určitou nejednotnost ve formulaci poznámek, zejména nejednotně cituje odkazované judikáty (např. poznámky pod čarou 8, 25 a další), při citaci publikací neuvádí, který z autorů citovanou partii napsal, a necituje z posledních vydání příslušné literatury (např. poznámka 29).

Konkrétně práci vytýkám zejména následující formulační, popřípadě věcná pochybení:

- V řadě případů se diplomant odvolává na převažující či rozdílné názory ve vztahu k určitému problému, aniž by uvedl, kdo názor zastává a kde jej lze nalézt (např. s. 21).
- Na s. 22 diplomant obsáhle odůvodňuje, proč má mít akcionář, jehož akcie přešly na hlavního akcionáře právo domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o

squeeze-outu, přitom toto právo deklaruje sám obchodní zákoník v ustanovení § 183k odst. 5.

- Na s. 27 autor doporučuje, aby znalce pro určení výše protiplnění jmenoval soud a akcionáři měli právo „se k jeho osobě vyjádřit.“ Zajímalo by mne, jak si takové vyjádření představuje.
- Na s. 34 diplomant tvrdí, že tomu, aby byla společnost účastníkem řízení o určení výše protiplnění nasvědčuje to, že ustanovení § 183k odst. 3 věta první, obchodního zákoníku stanoví, že soudní rozhodnutí v tomto řízení je závazné i pro společnost. Pokud by ale společnost byla účastníkem řízení, bylo by pro ni rozhodnutí závazné bez dalšího a zákon by to nemusel stanovit.

Závěrem je třeba znovu uvést, že celá práce je poměrně popisná, jen na některých místech se diplomant pokusil o vlastní závěry. Obecně lze říci, že co do obsahu není práce rozhodně vyčerpávající odbornou analýzou zkoumaného problému, její úroveň však ještě umožňuje – při dotažení některých otázek v rámci obhajoby – její úspěšné obhájení.

Při obhajobě by se měl diplomant zaměřit zejména na některé shora uvedené konkrétní připomínky.

V Praze dne 2. září 2010

doc. JUDr. Ivana Štenglová